

הקמת בית יעקב

זכור את ימות העולם – מצווה עלינו לזכור את ההיסטוריה את כל הקשיים שעברו הדורות הראשונים כדי להקים מקום של תורה ויראת שמים בעירנו. אנחנו היום ב"ה נהנים מפירותיהם במקום מרווח גדול ונוח. ועלינו להודות על כך לבורא עולם.

השבוע נלמד על גלגוליו הרבים של בית הספר לבנות בית יעקב שעבר גלגולים רבים מאוד (למעלה מעשר מקומות) עד שהגיע למצב של היום.

בית הספר בית יעקב **נוסד בשנת תרצ"ו**, שנה לאחר הקמת בית הספר יבנה. במחזור הראשון למדו ארבע בנות (שנקר (2), בנצלוביץ, ובסר) שעברו מיבנה לבית יעקב. מנהל בית הספר היה החסיד ר' עקיבא בנצלוביץ. והמורה גב' רבקה ליברמן.

המקומות הראשונים של בית הספר היה בצריף של יהודים טובים (וייס, בנצלוביץ, ארזון, חסידה, גשייד). לאחר מכן עברו לעזרת נשים של בית הכנסת הגדול.

בשנת תש"ו (בערך) עבר בית הספר לשטיבל (בית החסידים) של גור ברחוב כנצלסון 9, התלמידות ישבו על הספסלים של בית הכנסת (בגור יושבים עד היום על ספסלים ללא משענת). לקראת שבת היו מסדרים את הספסלים מבית הספר לבית הכנסת.

המקום התאים לשלוש כיתות, בשנים הראשונות היה בכל כיתה מעט תלמידות וכך יכלו ללמוד שלוש שנים בכיתה אחת. עם השנים מספר התלמידות הלך וגדל והמקום הקטן כבר לא הכיל את מספר התלמידות ההולך וגדל, אז למדו במשמרות, חצי מהבנות בבוקר וחצי אחה"צ.

ב"ה מספר התלמידות גדל וגם זה לא הספיק, אז הביאו צריף ארוך שהיו מחולק לארבע כיתות. הצריף היה מאחורי השטיבל, היכן שלימים הקימו בית שלא גמרו לבנות במשך שנים (למי שזוכר).

זה הספיק לעוד שנה שנתיים, וב"ה גם זה לא הספיק ותם המקום. התלמידות החלו ללמוד בגן הציבורי כנצלסון. כך ממש בגינה הציבורית ישבו הבנות ולמדו. הבעיה הייתה שעברו במקום תלמידים מבתי ספר חילונים שנהנו מידי פעם להתגרות בתלמידות, והמקום נהפך לתוהו ובוהו. המצב היה קשה עד למאוד.

בשלב זה נכנס נציג פא"י בכפר שהיה מסור מאוד לכל דבר שבקדושה מר דוד ישעיה שייקביץ שפעל ללא לאות להקמת מבנה קבוע לבית הספר, הוא היה מגיע כל כמה זמן לבקר את הבנות בגן הציבורי ודואג לשלומן.

לאחר פעילות במועצה ופעילות בכנסת בחסדי שמים למחרת יום כיפור תש"כ נחנכה אבן הפינה לבית הספר בית יעקב ברחוב ירושלים פינת השומר היכן שהוא היום.

במשך שנים רבות היה בית הספר בנוי משתי מבני אסבסט ארוכים שבכל מבנה ארבע כיתות. את עצי הברוש הקימים עד היום נטעו הבנות בט"ו בשבט תשכ"א, מעצים שהעירייה חילקה להן. (האם יש מצווה לטעת עצי סרק בארץ ישראל? עיין בספרנו 'ונטעתם')

המנהלת הראשונה של בית הספר היתה הגב' זלטה גבהרד ז"ל בוגרת הסימנר למורות של שרה שנירר ע"ה בקרקא. היא עברה את השואה בניסים גדולים, והגיעה לכפר אתא. כולם חשו מורה והערצה למורה זלטה.

המורות: שלומית קרול ז"ל מכפר חסידים, אסתר קופצ'יק (חמותו של הרב דיסקין).

עברו שנים ובית הספר החל להיסדק, התקרה דלפה בחורף, רוחות נשבו בין החלונות, בקיץ החום היכה, קירות התפוררו. אז נכנסו וועד ההורים של בית הספר לפעולה, פניה לרשויות לא הועילה, וביה"ס הושבת לראשונה בהסכמת הרבנים. תלמידות ביה"ס הפגינו בחזית העיריה, ובעזרת הבורא תכנית בית הספר קרמה עור וגידים. בנות ביה"ס עברו ללמוד בביה"ס תום לשעבר במשך שנתיים. בשנת תשנ"ח נבנה בית הספר חדש לתפארה.

